

ספר הזוהר

מהתנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו מוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת וזאת הברכה

"דה היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקו מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מכתב בעל הסולם:

יודעת נאלמנה, ששצין לא
 היה לזמן האר"י ז"ל עז
 היום הזה, לי שביין את
 שטת האר"י ז"ל, ע"א שורשו
 וכי והנה ברצון הע"יין
 יתי, צביתי לעיבור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני העשי
 הטובים, אלא ברצון ע"יין, שנשגב גם לפני ע"מי,
 אלה נבחרתי אנכי אנשמה נפלאה זו, שלא בכה
 בה אצב לעת פטירתי עז היום, ולא אובא אהארק
 בענין זה לפני שאין צרכי בזה אצבר בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

תוכן הענינים

ישב ועסק בתורה.....	כא	כשהאות ו' מתחברת ל"זאת" באים חיים לעולם.....	ה
דן גור אריה -התחלה והסוף מקושר במקום אחד.....	כא	אע"פ שיעקב שהיה נחזח בעץ החיים היה אדון הבית למטה ומשה למעלה.....	ו
אל זועם בכל יום מהו שלפעמים הוא דין ולפעמים הוא רחמים.....	כב	עם ישראל זוכה באמונה העליונה ומקבל התורה.....	ו
אם זכאים בני העולם הרי אל קיים שהוא חסד, ואם אינם זכאים הרי אל קיים שנקרא גבור.....	כב	הקב"ה מציע את התורה לאומות העולם וישראל יורשים התורה בלי ערעור של קנאה ובלי קטרוג.....	ט
פלא, זו חכמ"ה העליונה שהיא נפלא ונסתר מכלם.....	כג	כשהקב"ה בקש לתת התורה לבני עשיו נבהלה הארץ הקדושה, וכאשר נתנה התורה לישראל שקטה הארץ.....	יא
כנסת ישראל היתה ישנה ממצוות כשהלכו בני ישראל במדבר וליבה היה ער ליכנס לארץ הקדושה.....	כג	נשמות ישראל הם בסוד מנורה הקדושה המאירה ולכן מתנועעים בלימודם ותפלתם מה שא"כ אומות העולם שאין האור שורה בהם ולכן שוקטים.....	יב
נזדעזע.....	כד	ששבטי ישראל יחד מתאספים - הקב"ה משרה שכירתו עליהם מאזין לדברהם ושמח בהם.....	יג
מיתה לא שייכת לצדיקים כי אמונתם בשלמות קשורה בהם.....	כד	יראי ה' עומדים למטה והדיבורים שלהם עומדים בצורתם למעלה.....	יג
ישראל הוא שלמות הכל - זו בחינת גדלות ויעקב בחינת קטנות.....	כה	דיבורי הצדיקים גורמים לשעשועים לקב"ה.....	יד
משה לא מת, אלא נאסף מן העולם והיה מאיר להשכינה, כמו השמש, ומכח זה מתקיימים האנשים בעולם ימים רבים.....	כה	מפני מה זכה לוי לאורים ותומים ולעבוד העבודה האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו.....	יד
הקב"ה בלבדו התעסק בקבורתו של משה.....	כה	מי שאוחז ביד הרשע וגורם לו לעזוב דרכו הרעה מתעלה וגורם שיתקיים כל העולם ויעלה כבוד ה'.....	יד
משה זכה בחייו מה שלא זכה בו יעקב, יעקב שמש בה בעולם ההוא, משה בעולם הזה.....	כו	ואלמלי היו יודעים האנשים כמה תועלת וזכות זוכים בגלגל כאשר מזכים לרשעים, היו הולכים ורודפים אחריהם כמי שרודף אחר חיים.....	טו
משה נסתלק בזמן עת רצון של כל הרצונות - מנחה של שבת, ולכן לא ידע איש את קבורתו.....	כו	העני מזכה לאנשים בכמה טובות בכמה אוצרות עליונים, אבל אין זה כמי שמתקן ומזכה לרשעים.....	טו
משה פניו כפני השמש, ויהושע כפני הלבנה יהוש"ע, זה הוא סוד השלמות של הלבנה.....	כז	אין דבר המבטל המיתה בעולם כקטורת.....	זי
יהוש"ע, זה הוא סוד השלמות של הלבנה.....	כז	צדיק יסוד עולם מחבר בין שמים לארץ וכל השפע נזונים עליונים ותחתונים.....	זי
אשרי חלקם של ישראל שהקב"ה בחר בהם יותר מכל שאר האומות והקים להם נביא אמת ורועה נאמן.....	כח	מהמשכן וקודש הקודשים נשפעים כל הברכות לעליונים ולתחתונים ומתברך כל העולם.....	זי
בשעה ההיא שהגיע זמנו של משה נביא האמת לרדת לעולם, הוציא הקב"ה רוח קדוש מגזרת הספיר של אבן טובה.....	כט	כל התורה נקראת ברית וכל הנוטר ברית קודש מעלה עליו הכתוב כאילו שמר את כל התורה.....	יח
מי הוא זה שכל מפתחות האלה בידיו?.....	כט	יוסף בשביל שנטר לו לזה הברית ולא רצה לשקר בו, זכה לכבוד בעולם הזה ולכבוד לעולם הבא.....	יח
יכל משה להתעטר בין קדושים שהיה כאש לוהט וגחלי אש.....	ל	כל מי שנטר לזה האות רושם הקדוש, אותן ב' מדרגות העליונות נקשרות בו לשמור אותו בכל.....	יט
מה בין משה לשאר נביאי העולם? משה נסתכל באסקפליריה המאירה, ונביאי העולם באסקפליריה שאינה מאירה.....	ל	מי שיוצא לדרך יתקן עצמו בתפלה לרבוננו, ויזדרז בצד"ק הזאת שהיא חרב העליונה עם תפלה ובקשות קודם שיוצא לדרך.....	יט
כנגד כל כח בקדושה יש כח הופכי מצד האחר כנגד משה שהיה גדול הנביאים בקדושה עליונה - עמד בלעם שהיה גדול הנביאים והמכשפים מצד האחר.....	לא	שכל מי שעמלו בתורה אהוב למעלה ואהוב למטה, ונוחל בכל יום ירושת עולם הבא.....	יט
זכאים הם הצדיקים שהרבה אוצרות עליונים גנוזים להם בעולם ההוא, והקב"ה משתעשע בהם.....	לא	זבולן ויששכר שנתתפו יחד, זה יצא ללחום מלחמות זה	

שכר ועונש ה' הלקים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת הספרים במחיר מסובסד, לארגונים לקרב החוקים, כגון הידברות, ערכים, יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למזכיי הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:
0527-651911

קחו עמכם דברים ושובו אל ה'!
לא ידה ממנו נדה

פרשת וזאת הברכה

זוהר בראשית (מו.) - תוספת (ח"א ד')

כשהאות ו' מתחברת ל"זאת" באים חיים לעולם

וזאת הברכה אשר ברך משה וגו', כתוב (דברים ד') **וזאת התורה אשר שם משה וגו',** הרי נתבאר בכל מקום וא"ו מוסיף על ענין ראשון, אם כן מפני מה וא"ו במקראות האלה, הרי לא נאמר זאת בתחלה או ענין אחר שיבוא להוסיף עליהם בזאת, אלא בוא וראה זא"ת, ו' נתחבר עם זא"ת ההיא^[א] ואז בא חיים לעולם, שהרי עץ החיים נדבק בה, וכאשר אין האנשים מטיבים מעשיהם נסתלק ו' מן זא"ת, ובכן כתוב זאת תהיה תורת המצורע, וזהו חשוב כמת, וכתוב (במדבר י"ט) זאת התורה אדם כי ימות באהל, שנסתלק ו' מן זא"ת ועשה אה"ל ההיא נקמות^[ב] וזהו שכתוב זאת חקת התורה וגו', לפי שלא נתחבר ו' בה גרמו טומאת מקדש וגרמו להם מיתה, שהרי מי שמפריד אותה גורם מיתה לעצמו, עד שתבוא פרה לכפר בניה, ועושים ממנה הזאה על טמאי מתים, זאת התורה, שלא נתחבר ו' עם זא"ת ההיא עד שעשו הזאה לאותן כלי מדין, וכן כל מקום שנמצא בתורה זאת התורה בלי ו' בשביל חטא הוא, כמו שנאמר זאת תורת נגע הצרעת, זאת התורה לכל נגע הצרעת, (שם ה') **זאת תורת הקנאות,** לפי שטמאו את עצמם וטמאו המקדש, (ויקרא ו') זאת תורת העולה, לא כתוב בו ו', עד שעשו לה שלמות בני אהרן לחבר זא"ת עם בעלה^[ג] (שם) וזאת תורת המנחה, אינה באה על חטא שהרי נדבה היא או שבאה עם עולה, והרי עולה עושה שלמות, (שם) **זאת תורת החטאת,** באה על חטא שהרי טמאו לזא"ת ההיא, וזאת תורת האשם, לפי שלא עשו כ"כ פגם בשוגג, ולפיכך זה הקרבן בא זכר ולא נקבה, או לפי שכתוב לעיל זאת תורת החטאת, וא"ו שבכאן מוסיף על ענין ראשון, (שם ז') וזאת תורת זבח השלמים, לפי שבאים על שלום נתחבר בזא"ת ו', (ויקרא ז') **זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת,** בשביל חטאת שנזכר במקרא זה כתיב זאת, כמו שכתוב (קהלת ט') וחוטא יאבד טובה הרבה, אבל וזאת התורה אשר שם משה, נתחבר ו' בזאת, שהרי אז סם חיים נתן לעולם, ועץ החיים נדבק בזא"ת ההיא, אף כך וזאת הברכה אשר ברך משה, שנדבק בה ברכה בזא"ת ההיא.

זוהר תורה * דף היומי * פרשת וזאת הברכה יום א' * זיו הזוהר

- א. תפארת שנקרא עץ החיים נדווג במלכות. היא מדת דין. ג. כמו שכתוב בזאת יבא אהרן אל ב. המלכות נקראת אה"ל, ובלתי רחמי התפארת הקדש.

זוהר ויחי (רל"ו):

אע"פ שיעקב שהיה נאחז בעץ החיים היה אדון הבית למטה ומשה למעלה
אמר רבי שמעון וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים, בוא וראה יעקב כאשר נסתלק
השכינה והשכינה עמדה עליו, בקש לברך לשמעון וללוי ולא היה יכול מפני פחד
השכינה, אמר איך אעשה הרי שניהם מצד דין הקשה הם באים, אלא אניחם לאדון הבית^[1]
שהרי הבית לפי רצונו מנהג, ומה שיחפוץ יעשה ואינו מפחד, בוא וראה מה כתוב וזאת
הברכה אשר ברך משה איש האלהים, אדון הבית אדון השכינה, כמו שכתוב אישה יקימנו
ואישה יפרנו, שהרי כלת משה כתוב, ועל כן ברך משה למי שחפץ ולא היה מפחד כמו
שנתבאר, ולפיכך אמר יעקב הרי אני רואה שבני אלה בצד דין הקשה הם, יבוא אדון הבית
ויברך אותם, משה ודאי איש האלהים הוא, וכרצונו עושה בביתו, כמו שכתוב אישה יקימנו,
זה שכתוב (במדבר י') ויאמר משה קומה ה', ואישה יפרנו, זה שכתוב ובנחה יאמר שובה ה',
ודאי כרצונו, עושה אדון הבית, ואין מי שימחה בידו, כאיש הגוזר על אשתו והיא עושה
רצונו, ולכך יעקב אף על פי שהיה נאחז בעץ החיים, לא היה אדון הבית אלא למטה ומשה
הוא למעלה, לפיכך הניחם לאדון הבית.

זוהר שמות (ג)

עם ישראל זוכה באמונה העליונה ומקבל התורה

ויאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו וגו', רבי חייא פתח (שיר השירים ד') אתי מלבנון כלה
אתי מלבנון תבאי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממעונות אריות מהררי
נמרים, מקרא זה על כנסת ישראל נאמר, בשעה שיצאו ישראל ממצרים וקרבו אל הר סיני
לקבל התורה, אמר לה הקב"ה אתי מלבנון כלה, מן עדן העליון ההוא הנה באת אתי כלה
השלמה^[1] כמו הלבנה שנשתלמה מן השמש בכל אורה וזיוה, אתי מלבנון תבאי, בשביל
שיקבלו בניך התורה, תשורי מראש אמנה, תשורי, כמו שכתוב (שמואל א' ט) ותשורה אין
להביא, תקבלי מתנה עבור בניך, מראש אמנה, מראשית כניסתם באמונה העליונה ואמרו
כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע, והיו כמשקל אחד כמלאכים העליונים, שכך כתוב בהם
(תהלים ק"ג) ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו, אז קבלה כנסת ישראל
תשורה, מראש שניר וחרמון, זה הר סיני^[1] שקרבו אצלו והתיצבו תחתיו, שנאמר (שמות י"ט)
ויתיצבו בתחתית ההר, ממעונות אריות, אלו בני שעיר, שהקב"ה הזמין לקבל התורה ולא
רצו לקבלה, מהררי נמרים, אלו בני ישמעאל, שנאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע

ויאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו וגו' זיו הזוהר

מתפארת כעין הלבנה מן השמש, והיא מולדת
 נשמות ישראל. ויש מפרשים שהר סיני נעשה
 ראש לשניר וחרמון, ויש מפרשים שהר סיני נקרא
 כך, שניר כדרשת חז"ל שונא ניר, פירוש עול
 מלכות, וחרמון, מה חרמון זה כל טובו גנוז בתוכו
 כך הר סיני.

ד. משה שרשו בתפארת ונקרא אדון הבית, פירוש
 אדון המלכות והשכינה, היינו שהנהגתה לזה
 העולם היא כרצונו. ה. כך הם דברי תפארת
 למלכות שנקראים אח ואחות חתן כלה מלך
 ומטרונה ששניהם תולדתם מן עדן העליון דהיינו
 חכמה ובינה אבא ואמא, והמלכות מקבלת הארה

מהר פארן ואתה מרכבות קדש שלמדנו כאשר חפץ הקב"ה לתת התורה לישראל באו מלאכים עליונים, פתחו ואמרו ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים, בקשו שתנתן להם התורה, אמר להם הקב"ה וכי יש בכם מיתה, שנאמר אדם כי ימות באהל, וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת, האם חטא יש ביניכם, וכי לדון אתם צריכים, האם יש ביניכם גזל או גנבה שנאמר לא תגנב, האם יש ביניכם נשים שנאמר לא תנאף, האם יש ביניכם שקר שנאמר לא תענה ברעך עד שקר, האם יש ביניכם חמדה שנאמר לא תחמד, למה אתם צריכים התורה, מיד פתחו ואמרו ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ, ואלו אשר תנה הודך על השמים לא כתוב, זה שכתוב ואתה מרכבות קדש, אז מימינו אש דת למו.

גדולי ישראל הזוהר
רבני ירושלים

קריאת רבני ירושלים ללימוד הזוהר

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות השם יצילנו.

עיקר הכל כידוע מדברי חז"ל: חובה קדושה על כל אחד ואחד למהר ולפשפש במעשיו ולעשות תשובה מעומק לבו ולהרבות בלימוד התורה, ובפרט לימוד ההלכה שידע לקיים מצוות השם בכל דקדוקיהם וכן במצוות שבין אדם לחבירו להרבות בתפילה ובתחינה לבורא עולם שיחיש לגואלינו ויאמר לצרותינו די.

כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) ובכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרוא מספר דפים בספר הזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה.

עוד יש לעורר על ענין נשגב ונעלה אשר בכחו לבטל כל גזירות קשות מעם ישראל ולבטל המוות והמגיפות, והיא אמירת פרשת הקטורת כנדוע בספר הזוה"ק (פר' ויקהל ר"ח), וכל האומרה לא ינוק כל אותו היום ומשפיע ברכה וישועה לעם ישראל, ובפרט אם יאמרו סדר פרשת הקטורת במנין בארבע כנפות הארץ ובכל עיר ועיר יתבטלו בס"ד הגזירות וישראל ישכון לבטח (וכמו שהובא המעשה ברב אחא בוהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב).

מומלץ ביותר לקרוא את סדר פרשת הקטורת כפי הסדר שתיקן הרב יהודה פתיה זצוק"ל זיע"א.

ויהי רצון שזוכה לגאולה הקרובה בקרוב ממש וכל הישועות אמן ואמן.

ברכה ובתפילה לשלום עם ישראל

הרב מרדכי אליהו שליט"א
ראשון לציון
הרבה האבא לישראל (לשעבר)

י. נתן כדורי
רב בני ציון בחדרי חרדים
ר"ר המקובלים מרת חיה
מסגרתו הרות המלכה

הרב שמואל יוסף שליט"א
מראש ישיבת חסידים
מראש קהילת חסידים

הרב יצחק פישל אייזיק גייל
ר"ר המקובלים האבא שליט"א

הרב יצחק שניידר גייל
ר"ר ראשון לציון

הרב יצחק שניידר גייל
אב"ד הר"ר משה יוסף שליט"א
ר"ר מקובלים

הרב יצחק שניידר גייל
אב"ד הר"ר משה יוסף שליט"א
ר"ר מקובלים

הרב יצחק שניידר גייל
ר"ר מקובלים

הרב יצחק שניידר גייל
ר"ר ראשון לציון

הרב יצחק שניידר גייל
ר"ר ראשון לציון

הרב יצחק שניידר גייל
ר"ר ראשון לציון

הרב יצחק שוקרון גייל
אב"ד הר"ר משה יוסף שליט"א
ר"ר פתיה

הרב שמואל יוסף שליט"א
מראש ישיבת חסידים
מראש קהילת חסידים

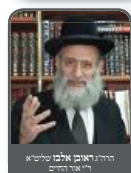
הרב יצחק שוקרון גייל
ר"ר ראשון לציון
ר"ר המקובלים האבא שליט"א

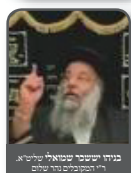
הרב יצחק שניידר גייל
ר"ר ראשון לציון

הרב יצחק שוקרון גייל
אב"ד הר"ר משה יוסף שליט"א
ר"ר המקובלים מרת חיה
מסגרתו הרות המלכה

הרב יצחק שוקרון גייל
אב"ד הר"ר משה יוסף שליט"א
ר"ר ראשון לציון

הרב יצחק שניידר גייל
ר"ר ראשון לציון

הרב מרדכי אליהו שליט"א
ראשון לציון
הרבה האבא לישראל (לשעבר)

הרב יצחק שניידר גייל
ר"ר ראשון לציון

הרב יצחק שניידר גייל
אב"ד הר"ר משה יוסף שליט"א
ר"ר המקובלים מרת חיה
מסגרתו הרות המלכה

זוהר בלק (קצ"ב).

הקב"ה מציע את התורה לאומות העולם וישראל יורשים התורה בלי ערעור של קנאה ובלי קטרוג

פתח עלם שהוא ואמר כתוב (שופטים ה') ה' בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה וגו', בשעה שבקש הקב"ה לתת התורה לישראל הלך והזמין להם לבני עשו ולא קבלוה כמו שכתוב ה' מסיני בא וזרח משעיר למו, שלא רצו לקבלה הלך לבני ישמעאל ולא רצו לקבלה, שנאמר הופיע מהר פארן, כיון שלא רצו חזר אצל ישראל, כך למדנו, עכשיו יש לשאול, והרי למדנו שאין זה חטא כאשר האדם מדקדק דקדוקי התורה ושואל שאלות להבין דבריה, מקרא זה אינו מתישב ויש לשאול, הקב"ה כאשר הלך לשעיר לאיזה נביא שלהם נתגלה, וכאשר הלך לפארן לאיזה נביא שלהם נתגלה, אפשר תאמר שנתגלה לכלם, לא נמצא כזה לעולם, מלבד לישראל בלבדם על ידי משה, ועוד שכך צריך המקרא לומר, ה' לסיני בא וזרח לשעיר למו הופיע להר פארן, מהו משעיר למו, ומהו מהר פארן, הכל נצרך לדעת ולהבין, והנה שאלתי זה ועוד לא שמעתי ולא ידעתי פירושו, כשבא רבי שמעון הלך ושאל אותו דבר זה כמקדם, אמר ליה רבי שמעון הרי שאלה זו כבר נאמרה, ה' מסיני בא, כמו שכתוב (שמות י"ט) הנה אנכי בא אליך בעב הענן, מסיני בא ונתגלה עליהם, וזרח משעיר למו, ממה שאמרו בני שעיר שאין חפצים לקבלה, מזה האיר להם לישראל והוסיף עליהם הארה וחביבות יתרה, אף כך הופיע והאיר לישראל מהר פארן, ממה שאמרו בני פארן שאין חפצים לקבלה, מזה הוסיף לישראל אהבה והארה יתרה כראוי, ומה ששאלת על ידי מי נתגלה עליהם, זה סוד עליון הוא, ויתגלה הדבר על ידך, התורה יצאה מסוד העליון של ראש המלך הקדוש הנסתר, כאשר נשתלשלה והגיעה אצל זרוע השמאלית, ראה הקב"ה בזרוע ההיא שורש דם רע שהיה גדל משם^[1] אמר נצרך לברר וללבן זרוע הזאת, שאם לא ישפל דם הרע ההוא יקלקל הכל, אבל נצרך לברר מכאן כל פגם, מה עשה, קרא לסמא"ל ובא לפניו, אמר לו תחפץ לקבל התורה שלי, שאל מה כתוב בה, דלג הקב"ה למקום שנצרך ואמר לו לא תרצח, אמר חס ושלום תורה זו שלך היא ושלך תהיה, איני

ז. מקור התורה מן רישא קדישא, היינו מן חכמה בינה ודעת, ונשתלשלה למטה דרך הז' ספירות הנקראות גופא דמלכא, וידוע שאברהם מרכבה לספירת חסד הנקראת זרוע ימנית, ויצחק מרכבה לספירת גבורה הנקראת זרוע שמאלית, וכיון

שנולדו מהם ישמעאל ועשו יכול להיות גם להם יניקה מן כח התורה, לפיכך עשה הקב"ה שהשרים שלהם בשמים סמא"ל שרו של עשו ורהב שרו של ישמעאל הם בעצמם ימאנו מלהיות להם יניקה מן התורה.

רוצה תורה זו, וחזר והתחנן לפניו ואמר, **רבנו של עולם אם אתה תתן אותה לי כל ממשלתי תתבטל**, שהרי ממשלות שלי על רציחה הן על הכוכב מאדים, אם כן הכל יתבטל מהעולם ומלחמות לא תהיינה, **רבנו של עולם תחזיק לך תורתך, ואל יהיה לי חלק ונחלה בה**, אמנם אם טוב לפניך, הנה העם בני יעקב להם ראויה תורתך, והוא חשב בזה לאמר רכילות עליהם, זה שכתוב וזרח משעיר למו, משעיר ממש יצא אור לישראל, וסמא"ל חשב בודאי שאם בני יעקב יקבלו התורה יעברו מן העולם ולא ישלטו לעולמים, השיב לו הקב"ה ואמר, הרי אתה הבכור ולך ראויה התורה, אמר לו הרי אין עוד שלי הבכורה, כי נמכרה ליעקב ואני הייתי מודה לו עליה, אמר ליה כיון שאין אתה חפץ להיות לך חלק בה, תתרחק ממנה לגמרי, אמר טוב הדבר, אמר ליה כיון שכך תן לי עצה מה לעשות שיקבלו התורה בני יעקב שאתה אומר, אמר לו רבנו של עולם נצרך לשחד להם, קח אור מן הארת כחי שבשמים ותן עליהם, ובזה יקבלו אותה, והנה כח שלי יהיה לראשונה, הפשיט ממנו אור החופף עליו ולקח אותו לתת לישראל, זה שכתוב וזרח משעיר למו, משעיר ממש זה סמא"ל, שכתוב ונשא השעיר עליו, למו, לישראל, כיון שהעביר דם הרע מזרוע השמאלית, חזר לזרוע הימנית, ראה בה גם כן שנצרך לנקותה מן דם הרע שבזרוע הימנית, קרא לרה"ב ואמר לו, החפץ אתה לקבל תורתך, אמר ליה מה כתוב בה, **דלג לו ואמר לא תנאף, אמר אוי לי אם ירושה זו ינחיל לי הקב"ה**, ירושה רעה שתתבטל על ידה כל הממשלה שלי, שהרי ברכת המים לקחתי, ברכת דגי הים, שנאמר פרו ורבו ומלאו את המים ונאמר (בראשית י"ז) הנה ברכתי אותו והפרייתי אותו והרביתי אותו וגו', וכתוב (שם) והוא יהיה פרא אדם^[ח] התחיל להתחנן לפני רבנו ואמר לו, **רבנו של עולם שני בנים יצאנו מאברהם, הנה בניו של יצחק תן להם התורה ולהם היא ראויה**, אמר ליה אינני יכול כי אתה הבכור ולך היא ראויה, התחיל עוד להתחנן לפניו ואמר רבנו של עולם בכורתך תהיה שלו, ואור הזה שאני ירשתי בשביל הבכורה קח ממני ותן להם, עשה כן זה שכתוב הופיע מהר פארן, ומה נשתנה שבסמא"ל כתוב וזרח, וברה"ב כתוב הופיע, אלא שלקח אור ההוא שנפשט מן סמא"ל שהוא כח החרב וההריגה, [וזרח משעיר למו] שיוכלו להרוג חייבי מיתה ולהרוג במלחמה כראוי, זה שכתוב (דברים ג') ואשר חרב גאותיך, אף על פי שלא זה היה הכח שלך, ולקח מן הברכה ההיא שנפשטה מן רה"ב מעט, למען תופיע מעט מברכתו כח תאוה לקיים פריה ורביה, לפיכך כתוב הופיע מהר פארן, ולא כתוב וזרח^[ט] וכיון שלקח אלו המתנות עבור ישראל מאותן שרים המושלים, הלך וקרא להם לכל רבבות קודש, הממונים על שאר אומות [שיקבלו התורה], וגם הם ענו לו כהראשונים, ומכלם קבל ולקח מתנות ליתנם לישראל, משל לרופא שהיה לו כלי מלא מן סם של חיים ושמר הכלי עבור בנו, כי חפץ ליתן לבנו בקבוק שהוא אשר בו סם החיים, זה הרופא היה חכם, אמר הן עבדים רעים ישנם

זיו הזוהר

ישראל כח אכזרי להמית איש אפילו במקום מצוה, וכן גם היה כח הבושה מחליש מאוד כח התאוה מלקיים פריה ורביה, ובעבור זה נפסק לא בטעם עליון כידוע.

ת. דורש פרא גם כן במשמעות פריה, או שענינו שובב מתאוה גדולה. ט. זריחה היא פעולה חזקה יותר וארוכה יותר מפעולת הופיע, והענין הוא שלולא מתנות האלה שנלקח מהם לא היה בלב

בביתי, אם ידעו שאני נותן לבני אוצר הזה ירע בעיניהם ויבקשו להרגו בגלל קנאה, מה עשה, לקח מעט סם המות והניח בפי הכלי, קרא לעבדיו ואמר להם, אתם הנאמנים לפני התרצו לקחת מן הסם הזה, אמרו נראה מה הוא, נטלו לטעום, ויהי אך הריחו אותו נטו למות, אמרו בלבבם אם יתן סם הזה לבנו בודאי ימות, ואנחנו נירש את אדוננו, אמרו לפניו, אדוננו סם הזה אינו ראוי אלא לבנך, והנה שכר מלאכתנו המונח אצלך, לך ותן אותו שוחד לבנך למען יקבל סם הזה, כך הקב"ה הוא רופא החכם, ידע שאם יתן התורה לישראל טרם יודיע להם, יהיו רודפים בכל יום את ישראל בגללה ויהרגו אותם מקנאה, אבל אודיע להם [כדמיון רופא ההוא], והם יתנו לישראל מתנות ומטמונות לבעבור שיקבלו אותה, וכל המתנות קבלם משה לתתם לישראל, זהו שכתוב (תהלים ס"ח) עלית למרום שבית שבי וגו', ובשביל זה ירשו ישראל התורה בלי ערעור של קנאה וכלי קטרוג כלל, ברוך הוא וברוך שמו לעולמי עולמים.

זוהר אמור (צ"א).

כשהקב"ה בקש לתת התורה לבני עשיו נבהלה הארץ הקדושה, וכאשר נתנה התורה לישראל שקטה הארץ

רבי חייא פתח (שופטים ה') ה' בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו, בוא וראה זכאים הם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, שהקב"ה בחר בהם והם דבקים בו, ונקראים קדושים עם קדוש, וכן עד שהעלה אותם למדרגה עליונה שנקראת קודש שכתוב (ירמ' ב') קודש ישראל לה' ראשית תבואתה, כמו שביארנו שהרי ישראל מיום השמיני נדבקים בו בשמו ונרשמים בשמו והם שלו, כמו שכתוב (שמואל ב' ב') ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, ואומות העולם אין דבקים בו ואין הולכים במשפטיו, כי חסר אצלם רושם הקדוש, עד שהם מתדבקים בצד האחר שאינו קדוש, ובוא וראה בשעה שבקש הקב"ה ליתן התורה לישראל הזמין לבני עשיו, אמר להם החפצים אתם לקבל התורה, בשעה ההיא נבהלה ארץ הקדושה [א] וחשבה ליכנס לנקב של תהום רבה, אמרה לפניו רבונו של עולם, אוצר החדוה משני אלפים שנה טרם שנברא העולם, אכנס לתוך ערלים שאין רשומים בבריתך, אמר לה הקב"ה כסאי כסאי, יאבדו אלף אומות כמוהם, וברית התורה אל יזדמן לפניהם, זה שכתוב ה' בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה ודאי לפי[א] שהתורה לא ניתנה אלא למי שיש בו ברית הקדוש, ומי שלומד תורה לזה שאינו נימול משקר בשני אופנים, משקר בברית של התורה, ומשקר בברית של הצדי"ק וכנסת ישראל[ב] שהתורה למקום זה ניתנה ולא לאחר, רבי אבא אמר משקר בשלשה מקומות עליונים, משקר בתורה, משקר בנביאים, משקר בכתובים, משקר בתורה, שנאמר (דברים ד') וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל, משקר בנביאים שנאמר (ישעיה נ"ד) וכל בניך למודי ה', הם למודי ה' ולא אחר, משקר בכתובים שכתוב (תהלים ע"ח) ויקם עדות

זוהר אמור (צ"א).

א. זו השכינה הקדושה שבה תרי"ג אורות מן תרי"ג כבודו. יא. זו השכינה הקדושה. יב. פירוש יסוד מצות התורה, והיא נקראת ארץ הקדושה וגם כסא ומלכות.

ביעקב ותורה שם בישראל, וכתוב (שם ק"מ) אך צדיקים יודו לשמך איזו צדיקים, זה צדי"ק וכנסת ישראל, כי מי שאינו נמול ולא נכנס בברית שלהם אל יודו לשמו הקדוש היינו התורה, אמר רבי חייא כיון שנגלה הקב"ה על הר סיני ליתן התורה לישראל שקטה הארץ וישבה במנוחה זה שכתוב (תהלים ע"ו) ארץ יראה ושקטה.

זוהר פנחס (ר"ח):

נשמות ישראל הם בסוד מנורה הקדושה המאירה ולכן מתנועעים בלימודם ותפלתם מה שא"כ אומות העולם שאין האור שורה בהם ולכן שוקטים

מימינו אש דת למו, רבי אבא שאל לרבי שמעון, מה זה שכל אומות העולם אין עושים נענוע בגופם אלא ישראל בלבדם, שכאשר לומדים תורה מתנועעים כאן וכאן, בלי תרגולת לזה מאנשים שבעולם, ואין יכולים לעמוד על מעמדם, אמר ליה נזכרתי דבר גדול ובני העולם אין יודעים ואין משגיחים ישב מעט ואמר אוי להם לאנשים שהולכים כבהמות שדה בלי השכל, בדבר הזה ניכרות הנשמות בלבדו הקדושות של ישראל בין הנשמות של האומות עכו"ם, נשמות ישראל נגזרו מתוך מנורה קדושה המאירה, שכתוב (משלי כ') נר ה' נשמת אדם, ונר הזה בשעה שמתיוחד עם התורה העליונה, [שהוא אש דת] אל תשקוט עליו האור אפילו רגע, וזהו הסוד (תהלים פ"ג) אלהים אל דמי לך, כדמיון הזה כתוב (ישעיה ס"ב) המזכירים את ה' אל דמי לכם, אל יהי שקט לכם, אור הנר כיון שנתאחד עם הפתילה, זה האור אינו שוקט לעולם, אלא אורו מתנועע לכאן ולכאן ולא ישקוט לעולם, כדמיון זה ישראל שנשמותיהם נגזרות מתוך מנורה עליונה היא, כשמתחיל לומר דבר אחד מן התורה, [שכתוב בה מימינו אש דת למו] הרי אור נר הנשמה נדלק, והם אין יכולים לשקוט, אלא מתנועעים לכאן ולכאן לכל הצדדים כמו אור הנר, שהרי כתוב (משלי כ') נר ה' נשמת אדם, וכתוב (יחזקאל ל"א) אדם אתם, אתם קרויים אדם, ולא האומות עכו"ם, נשמות העמים בקש נדעך שאין אור ההוא שורה עליהם, ולכך שוקטים ואין מתנועעים, שהרי אין למו התורה, לא נדלקים באש שלה ואין אורה שורה בהם, אלא הם עומדים כעצים בתוך אש השורף אשר אין אור שורה עליהם, ולכך שוקטים בלי אור כלל, אמר רבי יוסי זה הוא בירור הדבר, אשרי חלקי לשמוע דבר זה.

זוהר אחרי מות (נט):

ששבטי ישראל יחד מתאספים - הקב"ה משרה שכינתו עליהם מאזין לדבריהם ושמה בהם

ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, פתח רבי שמעון ואמר, שיר המעלות הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, אלו הם החברים בשעה שהם יושבים ביחד ואין נפרשים מזה מן זה, מתחלה הם נראים כגבורים מתגירי מלחמה שרוצים להרוג זה את לזה, אחר כך חוזרים להיות באהבה של אחוה, הקב"ה מה אומר, הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, גם להכליל עמהם השכינה, ולא עוד אלא שהקב"ה מאזין דבריהם והם נחת רוח ושמה בהם, זה שכתוב (מלאכי ג') **אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו וגו'**, הקב"ה שמח עמהם וקורא להם שלום, ובגללם נמצא שלום בעולם, זה שכתוב למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך.

יחי ראובן ואל ימות, אמר רבי יצחק כמה גרם לו לראובן, לבעבור שהוא נתיגע להחיות לו ליוסף, מה כתוב יחי ראובן ואל ימות ויהי מתיו מספר, שהרי לבעבור זה שאע"פ שידע שניטלה הבכורה ממנו וניתנה ליוסף, ומ"מ נתיגע להחיותו, לפיכך התפלל משה ואמר יחי ראובן ואל ימות, נתקיים בעולם הזה ובעולם הבא, מה הטעם, בעבור הענין של יוסף, ובעבור שעשה תשובה על אותו מעשה, **שכל מי שעושה תשובה הקב"ה מעמידו בעולם הזה ובעולם הבא**.

זוהר ויקהל (רי"ז).

יראי ה' עומדים למטה והדיבורים שלהם עומדים בצורתם למעלה.

וזאת ליהודה ויאמר שמע ה' קול יהודה, פתח רבי שמעון ואמר (מלאכי ג') **אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחשבי שמו**, מקרא זה יש לעיין בו, אז נדברו, אז דברו היה צריך לומר, מהו נדברו, אלא נדברו למעלה מכל אותן מרכבות הקדושות וכל אותן חיילות הקדושים, לפי שאותן דבורים הקדושים עולים למעלה, והרבה הם שמקדמים ולוקחים אותם עד לפני מלך הקדוש, ומתעטרים בכמה עטרות באותן אורות העליונים, וכלם נדברו מלפני מלך העליון, מי ראה שמחות, מי ראה תשבחות העולות בכל אותן הרקיעים שאשר עולים דיבורים אלה לפני מלך הקדוש, ומלך הקדוש מסתכל בהם ומתעטר בהם, שהם עולים ויושבים בחיקו והוא משתעשע בהם, ומשם עולים על ראשו ונעשים עטרה, וע"ז אמרה התורה (משלי ח') **ואהיה**

שעשועים יום יום, והייתי לא נאמר, אלא ואהיה, בכל זמן ובכל שעה שדיבורים עליונים עולים לפניו, שני פעמים כתוב יראי ה', יראי ה', אלא יראי ה' למעלה, יראי ה' למטה, יראי ה' עומדים למטה והדיבורים שלהם עומדים בצורתם למעלה.

דיבורי הצדיקים גורמים לשעשועים לקב"ה

וסוד זה מצאתי בספרו של חנוך, שכל דיבורי הצדיקים אשר בזה העולם הם מתעטרים ועומדים לפני המלך ומשתעשע בהם הקב"ה, ואחר כל הם יורדים ועומדים לפני באותה צורה של זה הצדיק שאמר אותם, והקב"ה משתעשע באותה הצורה, ואחר כל נכתבים בספר זכרון לפניו להתקיים לפניו בקיום תמיד, ולחושבי שמו, מהו ולחושבי שמו, הרי ביארו שאלו הם המחשבים דברי התורה להתדבק לרבונם בסוד השם הקדוש, בשביל לדעת אותו ולהכין חכמת שמו בלבבם, ככתוב ולחושבי שמו, שהוא הסוד של השם הקדוש, זה שכתוב (יחזקאל א') ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, **כיון שאמר דמות למה אמר כמראה, שהרי היה די לומר דמות אדם**, אלא דמות אדם זהו סוד עליון, בכבוד עליון שהוא נראה צורת אדם, אבל זה שנתוסף כמראה, היינו להכליל אותן הצורות של דברי החכמה ואותן סודות החכמה העולים ומתעטרים למעלה, ואחר כל מתקמים בצורת אדם באותה צורה של זה הצדיק שמעטר אותם, ובכלם משתעשע הקב"ה שהם עטרתו.

מפני מה זכה לוי לאורים ותומים ולעבוד העבודה

האומר לאביו ולאמו לא ראיתי

וללוי אמר תומיך ואוריך לאיש חסידך וגו', אמר רבי אלעזר כהן ולוי טרם שעולים לעבודה בודקים אחריו לדעת דרכיו ומעשיו, ואי לא אינו עולה לעבודה, וכן בסנהדרין לשבת במשפט, ואם נמצא כראוי נותנים עליו חומר של המקדש, ואם לא אינו עולה לעבודה, זה שכתוב וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך, **מפני מה זכה לוי לאורים ותומים ולעבוד העבודה**, הוי אומר יען אשר נסיתו במסה וגו', האומר לאביו ולאמו לא ראיתי וגו', וכיון שנמצאו במדרגות האלו בכך יורו משפטיך ליעקב וגו', ישימו קטורה וגו', להשקיט רוגז ולהשכיך שלום, וכליל על מזבחיך, בשביל שיהנו ויומתק הכל ויושפע ברכות בכל העולמות, אז ברכ ה' חילו.

מי שאוחז ביד הרשע וגורם לו לעזוב דרכו הרעה מתעלה וגורם שיתקיים כל

העולם ויעלה כבוד ה'

יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל, אמר רבי שמעון כתוב באהרן (מלאכי ב') תורת אמת היתה בפיהו וגו' ורבים השיב מעון, וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום, **בוא וראה כל מי שאוחז ביד הרשע ומפציר בו שיעזוב דרכו הרע, הוא נתעלה בשלש עליות**, מה שאין נתעלה כך איש אחר, הוא גורם להכניע צד הטומאה, וגורם שיתעלה הקב"ה בכבודו, וגורם שיתקיים כל העולם בקיומו למטה ולמעלה, ועל איש הזה כתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום, וזוכה לראות בני בניו, זוכה בעולם הזה ולעולם הבא, כל שופטי דינים אין יכולים לדון אותו בעולם הזה ובעולם הבא, נכנס ב"ב שערים ואין מי שימחה בידו, וע"ז כתוב (תהלים קי"ב) **גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך, הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד, זרח בחשך אור לישרים וגו'.**

ואלמלי היו יודעים האנשים כמה תועלת וזכות זוכים בגללם כאשר מזכים לרשעים, היו הולכים ורודפים אחריהם כמי שרודף אחר חיים

ובשעה שישראל נכנסים לבתי כנסיות ומתפללים תפלותם, אחר כך יוצא כרוז שקור ואומר, עליונים ותחתונים תעידו עדות, מי הוא שמתקן נפשות ומזכה לרשעים, שהוא ראוי להכתיר לו בעטרת מלכות על ראשו, ושהוא ראוי ליכנס עכשיו לפני המלך והמטרונה, שהרי המלך והמטרונה שואלים עליו, אז מזדמנים שני עדים מאותן עיני ה', המשוטטים בכל העלם ועומדים אחורי הפרכת, ומעידים עדות הזאת ואומרים, הרי אנו מעידים כך על פלוני בן פלוני, אשרי חלקו, שהרי אביו נזכר בגללו לטובה, זה הוא המתקן נפשות למטה, נפשות הרשעים שהיו בצד הטומאה, ובכן נתעלה כבוד הקב"ה בשמחה שלמה, באותה שעה נזדמן ממונה אחד שהוא נזכר על תמונת הצדיקים, ונקרא בסוד שמוש האותיות יהודיעם^[י] והוא מעוטר בכתר שבו שם קדוש, והקב"ה מרמז לאותו הממונה והוא מביא תמונת האיש ההוא שמתקן נפשות הרשעים, ומציב אותה לפני המלך והמטרונה, ואני מעיד עלי שמים וארץ שבשעה ההיא מוסרים לו אותה התמונה^[יז].

העני מזכה לאנשים בכמה טובות בכמה אוצרות עליונים, אבל אין זה כמי שמתקן ומזכה לרשעים

שהרי אין לך כל צדיק בעולם הזה שלא נחקה תמונתו למעלה תחת יד הממונה ההוא, ומוסרים בידו ע' מפתחות שכל גנזי רבונו נמצאים שם, ואז מברך המלך לאותה התמונה בכל הברכות שברך לאברהם כאשר היה מתקן נפשות הרשעים, והקב"ה מרמז לדי מחנות עליונים, ולוקחים אותה התמונה והולכים עמה, ומכניסים אותה לע' עולמות נסתרים שאין זוכה להם איש אחר, כי הם גנוזים לאותן המתקנים נפשות הרשעים, ואלמלי היו יודעים האנשים כמה תועלת וזכות זוכים בגללם כאשר מזכים להם, היו הולכים ורודפים אחריהם כמי שרודף אחר חיים, העני מזכה לאנשים בכמה טובות בכמה אוצרות עליונים, אבל אין זה כמי שמתקן ומזכה לרשעים, מה בין זה לזה אלא מי שמתיגע להיטיב לעני הוא משלים חיים לנפשו, וגורם לו להתקיים, וזוכה בגללו לכמה טובות בעולם ההוא, ומי שמתיגע בתקון הרשע הוא משלים יותר, עושה לצד הטומאה של אלהים אחרים להכנע שלא ישלוט, ומעבירו מממשלתו, עושה שיתעלה הקב"ה על כסא כבודו, עושה לרשע ההוא נפש אחר, אשרי חלקו.

זיו הזוהר

יג. פירוש שכל מלאך נקרא על שם שימוש והתמנות, וזה המלאך ממונה על תמונות הצדיקים שבישראל, לכן נקרא בשם זה שהוא צירוף יהודי"ע, פירוש שהתמנותו רק על עם היהודים. יד. ענין אותן התמונות או שהן הנשמות או שהן בסוד נשמות לנשמות.

זוהר פרשת פנחס (רכ"ד. - רועה הנאמן)

אין דבר המבטל המיתה בעולם כקטורת

ישימו קטורה באפיך וגו', אמר רועה הנאמן אין דבר המבטל המיתה בעולם כקטורת, שהוא התקשרות הדין ברחמים, ריח ניחח באף, תרגום של קשר קטירו, ואמר מנורה הקדושה, יען שהתפלה היא כקרבן, כל האומר פטום הקטרת אחר תהלה לדוד מבטל המיתה מבית^[טו] ע"כ רועה הנאמן.

זוהר פרשת יתרו (פ"ה):

צדיק יסוד עולם מחבר בין שמים לארץ וכל השפע נזונים עליונים ותחתונים

וליוסף אמר מבורכת ה' ארצו ממגד שמים מטל וגו', אמר רבי אלעזר למדנו כתוב (הושע ב') ביום ההוא אענה נאום ה' אענה את השמים והם יענו את הארץ, אענה את השמים, שמים ממש, שנאמר (ישעיה ס"ו) השמים כסאי, והם יענו את הארץ הארץ ממש, שנאמר והארץ הדום רגלי, שמים, שמים עליונים, וארץ, ארץ עליונה^[טז] שלמדנו כאשר התקין שמי"ם זה בתקונו, התקין אותו לעומת אר"ץ ההיא, ותשוקתו לנגדה במדרגה אחת שנקראת צדי"ק^[יז] כמו שכתוב וצדיק יסוד עולם, והוא מתדבק בה באר"ץ הזאת, ומן ראש המלך הקדוש עד המקום ההוא ששורה זה הצדי"ק נשפע נהר אחר של שמן משחת קודש, ומנביע בתשוקה רבה באר"ץ קדושה הזאת^[יח] ואר"ץ הזאת מקבלת הכל, ואחר כל מאר"ץ הזאת נזונים כלם עליונים ותחתונים, כעין הזדוגות זכר בנקבה, שכל אברי גופו נדבקים בה, והיא נאחזת בכלם להתעבר ממנו, כדמיון זה למדנו כל המשלים לעשרה הראשונים של בית הכנסת מקבל שחר של כלם, ר' יוסי אומר כנגד כלם^[יט].

זוהר פרשת ויגש (ר"ו):

מהמשכן וקודש הקודשים נשפעים כל הברכות לעליונים ולתחתונים ומתברך כל העולם

פתח רבי אבא ואמר (תהלים מ"ח) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב, מקרא זה סוד האמונה הוא, יפה נוף, זה הוא יוסף הצדיק, שנאמר בו ויהי יוסף

זיו הזוהר

טו. או מיתה או עוני. טז. שמים עליונים זה עלמא דנוקבא. יז. זה ספירת היסוד. יח. היינו תפארת עלמא דדכורא, ארץ עליונה זו מלכות יט. פירוש שהעשירי הוא כנגד מלכות.

יפה תאר ויפה מראה, משוש כל הארץ, הוא חדוה ושמחה למעלה ולמטה, הר ציון ירכתי צפון, לפי שבחלקו עמד משכן שילה, הר ציון, זו ירושלים, ירכתי צפון, כך הוא בודאי למעלה ולמטה, קרית מלך רב, זה הוא מקום מתוקן לעומת מלך רב, זה מלך העליון מכל, קדש הקדשים, שהרי משם נשפע כל הארות, וכל הברכות וכל השמחות של כלם, שהרי משם מאירות כל פנים, ובית המקדש נתברך משם, וכאשר היא נתברכת משם נשפע ברכות לכל העולם, שהרי כל העולם משם נתברך.

זוהר פרשת ויקרא (י"ג):

כל התורה נקראת ברית וכל הנוטר ברית קודש מעלה עליו הכתוב כאילו שמר את כל התורה

בכור שורו הדר לו וקרני ראם וגו', רבי אבא פתח (תהלים מ"ד) כל זאת באתתנו ולא שכחנו ולא שקרנו בבריתך, כל זאת באתנו כל אלו באו עלינו היה צריך לומר אלא כל הדינים שלמעלה באו עלינו ולא שכחנו לא שכחנו דברי תורתך^[כ] מכאן נלמד כל מי ששוכח דברי התורה שאינו רוצה להתיגע בה, כאילו שוכח להקב"ה, שהרי התורה כלה שמושל הקב"ה היא, ולא שקרנו בבריתך שכל מי שמשקר בו בזה אות ברית הקדוש הנרשם בו כאילו משקר בשם המלך^[כא] לפי ששם המלך נרשם בו באדם, ומי שמשקר בזה כאילו משקר בכל התורה, וכל מי שנוטר ברית הזה כאילו נוטר כל התורה.

יוסף בשביל שנטר לו לזה הברית ולא רצה לשקר בו, זכה לכבוד בעולם הזה ולכבוד לעולם הבא

בוא וראה אברהם קודם שנימול הרי לא נאמר בו שהוא שומר התורה, כיון שנימול מה כתוב, עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמתי מצותי חקותי ותורתי, והכל לפי שנמול ונרשם בו רושם הקדוש ונטר אותו כראוי, מעלה עליו הכתוב כאילו שמר כל התורה, יצחק כמו כן כתוב ואת בריתי אקים את יצחק, ועל כן התורה נקראת ברית, בוא וראה יוסף בשביל שנטר לו לזה הברית ולא רצה לשקר בו, זכה לכבוד בעולם הזה ולכבוד לעולם הבא, ולא עוד אלא שהקב"ה השרה שמו בקרבנו, שכתוב (תהלים פ"א) עדות ביהוסף שמו וגו', וזכה לברכת עוה"ז ולברכת עולם הבא, אמר רבי יצחק כתוב בכור שורו הדר לו וגו', יוסף בשביל לברית הזה זכה בשור שהוא ראשון לקרבן, אמר ליה רבי יהודה אם כן מפני מה נתברך בדבר שהוא לשמאל, הלא בהימין היה צריך להתברך^[כב] שהרי כתוב ופני השור מהשמאל, אמר ליה כדי שיגין על חטאי ירבעם, אמר ליה ואני סוד למדתי במקרא זה, כי יען שיוסף נטר לו לזה הברית שזה הברית נאחז בשתי מדרגות^[כג] ואותן ב' המדרגות למעלה בשמות נקראים^[כד] ולמדתי בפרשת פרה אדומה שפר"ה היא מדרגה אחת מאותן

זיו הזוהר

כ. דורש כל זאת באתנו, כל הדינים הבאים מן מלכות שנקראת זא"ת. **כא.** זה השם שדי הנרשם בגוף האדם ע"י מילה ופריעה כידוע. **כב.** היינו אריה שכתוב ופני אריה אל הימין. **כג.** שהם תפארת ומלכות, כי היסוד מקבל מזה ונותן לזאת, בסוד הפסוק כי כ"ל בשמים ובארץ ותרגומו דאחיד בשמיא ובארעא. **כד.** השמות הם הוי"ה ותפארת, אלהים או אדני מלכות.

ב' מדרגות העליונות^[כה] והמדרגה של פעולת ההזדוגות עם הפר"ה נקרא שו"ר^[כז] וזהו בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, הדר לו ודאי, ואינו כשור שבעולם, אלא וקרני ראם קרניו, קרן עליון הוא על כל האחרים, ועל כן בהם עמים ינגח יחדיו אפסי ארץ.

כל מי שנוטר לזה האות רושם הקדוש, אותן ב' מדרגות העליונות נקשרות בו לשמור אותו בכל

אמר רבי אבא נשמע מכאן שכל מי שנוטר לזה האות רושם הקדוש, אותן ב' מדרגות העליונות נקשרות בו לשמור אותו בכל, לעטרו בכבוד עליון, ועל כן זכה יוסף בשתי מלכות, אחת הוא לעצמו ואחת לבנו, ויען כי שלמה המלך התדבק בנשים נכריות ניתנה מלכותו לירבעם, ועל כן ברית חביב מהכל.

זוהר פרשת ויחי (ר"מ:)

מי שיוצא לדרך יתקן עצמו בתפלה לרבנו, ויזדרז בצד"ק הזאת שהיא חרב העליונה עם תפלה ובקשות קודם שיוצא לדרך

ולזבולון אמר שמח זבולון בצאתך, רבי אבא פתח (תהלים פ"א) חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך, וכי זה הוד והדר לישא כלי זיין, אלא ודאי עיקר הדבר אות ברית קדוש נתן הקב"ה ורשם אותו באנשים, בשביל שינטרו אותו ולא יפגמו בפגם לאותו רושם המלך, ומי שפוגם אותו הרי עומד לנגדו (ויקרא כ"ו) חרב נקמת נקם ברית, לנקום נקמת הברית הקדוש שנרשם בו והוא פגם אותו, ומי שרוצה לנטור מקום הזה יזדרז ויתקן עצמו בשעה שיצר הרע מתגבר עליו, וישים לנגדו חרב ההיא הקיימת על הירך, להפרע ממי שפוגם המקום הזה, ובכן חגור חרבך על ירך גבור, וגבור נקרא ולכך כתוב הודך והדרך^[כז] דבר אחר חגור חרבך על ירך גבור, מי שיוצא לדרך יתקן עצמו בתפלה לרבנו, ויזדרז בצד"ק הזאת שהיא חרב העליונה עם תפלה ובקשות קודם שיוצא לדרך, ככתוב (תהלים מ"ה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, בוא וראה זבלון יצא תדיר לנתיבות ודרכים והתגיר מלחמות, והזדרז בחרב עליונה ההיא עם תפלה ובקשות קודם שיצא לדרך, ואז נצח עמים והתגבר עליהם.

שכל מי שעמלו בתורה אהוב למעלה ואהוב למטה, ונוחל בכל יום ירושת עולם הבא ויששכר באהליך, פתח רבי שמעון ואמר (משלי ח') להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא, וכאים הם בני העולם אותן העמלים בתורה, שכל מי שעמלו בתורה אהוב למעלה ואהוב למטה, ונוחל בכל יום ירושת עולם הבא, זה שכתוב להנחיל אהבי יש, מהו יש, זה עולם הבא שאין מימיו נפסקים לעולם, והוא נוטל שכר טוב העליון שאין זוכה בו אדם אחר, ומהו, יש, ולפיכך מרמז השם יששכר שהיה עמלו בתורה הצירוף י"ש שכ"ר, יש זהו השכר לאותן העמלים בתורה.

זיו הזוהר
כה. פר"ה רמז על מלכות. כו. שו"ר רמז על היסוד. כז. כי זה הנוטר בריתו הוד והדר לו.

זוהר פרשת בהעלותך (ק"ג).

זבולון ויששכר נשתתפו יחד, זה יצא ללחום מלחמות וזה ישב ועסק בתורה

רבי יצחק פתח כתוב (מלכים א') בנה בניתי בית זבול לך מכוון לשבתך עולמים, בית זבול, בית זבול ודאי כיון שנפקדו בידה כל גנזי המלך ושולטת בהם, בכך נקראו בית זבול^[כח] ויש רקיע אחד שנקרא זבול שהרי הוא מוכן לקבל הברכות ולסדר^[כט] אבל זה נקרא בית זבול^[ל] בוא וראה כתוב כתוב ולזבולון אמר שמח זבולון בצאתך ויששכר באהליך, מלמד שנשתתפו יחד, זה יצא ללחום מלחמות, וזה ישב ועסק בתורה, זה נתן חלק לזה, וזה נתן חלק לזה, בחלקו של זבולון ים, וכנסת ישראל נקראת י"ם כנר"ת, וכך ראוי לה, לפי שהרי התכלית יוצא משם^[לא] ונתבאר שהרי למטה הוא כדמיון שלמעלה י"ם כנר"ת למעלה, ים כנרת למטה, תכל"ת למעלה תכלת למטה, והכל במקום אחד, ועל כן ירש זבולון הכח לצאת ללחום מלחמות, ומנין שכך הוא, שנאמר עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק, זבחי צד"ק ודאי^[לב] מפני מה, כי שפע עמים יינקו, ויששכר בחלקו בתורה, ונתן לזבולון חלק תורתו בודאי, ועל כן נשתתפו יחד שיתברך זבולון מן יששכר, כי הברכות של התורה הן ברכות של הכל.

זוהר פרשת ויחי (רמ"ד):

דן גור אריה - התחלה והסוף מקושר במקום אחד

ולדן אמר גור אריה וגו', אמר רבי יוסי בוא וראה בשעה שהגיעו הברכות ליד משה לברך לכל השבטים, ראה לדן שהיה נקשר בנחש, כמו שכתוב יהי דן נחש עלי דרך, חזר משה וקשר לו באריה זה שכתוב ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן, מה הטעם, כדי שתהיה ההתחלה והסוף של הד' דגלים נקשר ביהודה שהוא המלך, כמו שכתוב גור אריה יהודה, הוא התחלת הדגלים, וסוף הדגלים הוא דן, שנאמר דן גור אריה וגו', להיות ההתחלה והסוף מקושר במקום אחד.

זיו הזוהר

כח. היינו מלכות. **כט.** היינו היסוד שמקבל השפע מעלמא דדכורא להשפיע אותה למלכות. **ל.** שהמלכות היא בית ליסוד. **לא.** כי החלזון יוצא מן ים כנרת, וכן למעלה תכל"ת מוצאה מן י"ם כנר"ת. אפשר לומר המכוון שהשכינה מוצאה מן ספירת המלכות. **לב.** צד"ק היינו מלכות שכל כלי

אל זועם בכל יום מהו שלפעמים הוא דין ולפעמים הוא רחמים

אין כאל ישורון, אמר רבי חזקיה כתוב (תהלים ז) **ואל זועם בכל יום, הא תנינן אל בכל מקום חסד הוא, כמו שכתוב (דברים י') האל הגדול**^[לג] והוא הארה מן חכמה העליונה, וכאן נאמר ואל זועם בכל יום, הניח המקרא כל שאר השמות ואחז בזה, אם כן אין מתישבים הדברים, ועוד שנאמר (ישעיה ט') אל גבור, או נייחס לו דין או נייחס לו רחמים, אלא כך שמעתי, הרשעים מהפכים רחמים לדין, שאין לך בכל אותן כתרם העליונים של המלך הקדוש שלא יהיו נכללים רחמים בדין ודין ברחמים, והרשעים מהפכים רחמים לדין.

אם זכאים בני העולם הרי אל קיים שהוא חסד, ואם אינם זכאים הרי אל קיים שנקרא גבור

א"ל רבי יהודה זה יתכן במה שכתוב אל גבור, אבל אל זועם בכל יום מהו, שהלא משמע שבכל יום ויום הוא קיים בדין, בין שבני העולם זכאים בין שאינם זכאים, לא היה בידו, באו ושאלו לו לרבי שמעון, אמר להם ודאי אל זועם בכל יום הוא כמו שביארו החברים, שלפעמים הוא דין ולפעמים הוא רחמים, **אם זכאים בני העולם הרי אל קיים שהוא חסד, ואם אינם זכאים הרי אל קיים שנקרא גבור, ועל זה קיים בכל יום**^[לד] אבל דבר הנכון הוא, אל בכל מקום הארת חכמה העליונה היא, וקיים בקיומו בכל יום, שכתוב (תהלים ל"ב) חסד אל כל היום, ואלמלי שזה אל נתעורר בעולם, לא היה העולם יכול לעמוד אפילו שעה אחת מלפני דינים תקיפים שנתעוררים בכל יום ויום, זה שכתוב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אל תקרי בהבראם אלא באברהם, בהתעוררות החסד של אברהם מתקיימים, וכאשר נתעורר חסד של אברהם בעולם, כל אותן הדינים הנמצאים בכל יום ויום הוא דוחה אותם לחוץ, ואין עומדים לפניו, זה שכתוב ואל זועם בכל יום, נזעם או זעום בכל יום לא כתוב, אלא זועם שבכל יום ויום שהדין נמצא הוא דוחה אותו לחוץ, והוא קיים וממתיק העולם^[לה] זה שכתוב (תהלים מ"ב) יומם יצוה ה' חסדו, ואלמלי זה לא היה

והוא חסדו ורחמי

זיו הזוהר

יתכן לתארו שהוא כעסן בעצם ובכל יום הוא כועס, כי הכעס בחיק כסילים יניח, כלומר שהכסיל הוא בעצם כעסן שנולד במדה זו, וזה גנות אצל השם יתברך שהוא טוב ומטיב לכל בעצם, אם כן מוכרחין אנו לומר שענין כעס אצל ה"ת הוא רק כאשר האנשים חוטאים הם מכעיסים אותו, כדאיתא אם למכעיסיו כך וכו', וענינם שהחוטאים מכעיסים בו כעס והוא נכעס על ידם, לכן בענין כעס יתכן אצלו יותר הבנין נפעל או הפעל, וכן צריך להיות גם בפעל זעם, שאם יפורש בענין כעס יתכן יותר לומר זעום או נזעם מן הוחטאים לפניו שמביאין אותו לידיכך, אבל כיון שכתוב זועם יתכן יותר לפרשו בענין השני שמשמעותו הוא גירוש וקטטה, והיינו שהקב"ה בעל החסד מגרש ומקטין בכל יום את הדינים הנתעוררים כדי שיתקיים

מלחמה למעלה ברשותה. **לג.** הגדול לשון גדולה דהיינו חסד. **לד.** פירוש שיש ליישב כך ענין הפסוק שהשם אל הגם שהוא חסד מכל מקום הוא עומד הכן להיות זועם בכל יום, על ידי שהרשעים מהפכים חסד על דין. **לה.** גם כאן מצאו מבקרי הזוהר מקום לשנן לשונם על רשב"י כי ע"פ דדוק מה זה החילוק כאן בין בנין קל לבנין נפעל, אמנם הנראה לי שדבריו נכונים ומוצקים לעד, כי זעם כשהוא שם יפורש בכל מקום במשמעות כעס או קללה אבל כשהוא פעל יפורש בשני ענינים לפעמים בענין כעס ולפעמים בענין גירוש והקנטה, כמו בהפסוק ולכה זועמה ישראל, תרגומו ואיתא תריך לי ישראל, ומה אזעום לא זעם ה', תרגומו ומה אתרכיה דלא תרכיה ה', ותרגום יב"ע וכן תרגום ירושלמי פירושו זעיר לי, והנה אצל הקב"ה לא

העולם יכול לעמוד אפילו רגע אחד, ולכך כלם קיימים בגלל חסד של אברהם, ומה שכתוב אל גבור, לא שהוא גבור בדין, אלא מקרא זה רמז הוא שמרמז על האבות, ורמז הוא שמרמז על האבות, ורמז הוא שמרמז **עליונה הקדושה**, שנאמר (ישעיה ט') פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום.

פלא, זו חכמ"ה העליונה שהיא נפלא ונסתר מכלם

פלא, זו חכמ"ה העליונה שהיא נפלא ונסתר מכלם, כמו שכתוב (דברים י"ז) כי יפלא ממך דבר למשפט, יועץ, זה הוא נהר העליון הנמשך ויוצא ואינו פוסק, וזה יועץ לכל ומשקה לכל, אל, זה אברהם, כמו שביארנו האל הגדול, גבור, זה יצחק, שכתוב הגבור, אבי עד, זה יעקב, שנאחז לצד הזה ולצד זה^[לז] וקיים בקיום שלם^[לח] שר שלום, זה צדי"ק, שהוא שלום של העולם, שלום של הבית, שלום של המטרונה^[לח] באו ר' חזקיה ור' יהודה ונשקו ידי, בכו ואמרו אשרי חלקנו ששאלנו כך, אשרי הוא הדור שאתה שוכן ביניהם.

זוהר פרשת וזאת הברכה (רפ"ו).

כנסת ישראל היתה ישנה ממצוות כשהלכו בני ישראל במדבר וליבה היה ער ליכנס לארץ הקדושה

וימת שם משה עבד ה', רבי יהודה פתח (שיר השירים) פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר וגו', בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני, מה כתוב למעלה אני ישנה ולבי ער וגו', אני ישנה, אמרה כנסת ישראל אני ישנה ממצוות התורה בזמן שהלכו ישראל במדבר, ולבי ער, ליכנס לארץ לעשות להם משפטים, שהרי כל מצוות התורה בארץ נוהגות, קול דודי דופק, זה משה שהוכיח לישראל בכמה תוכחות בכמה מריבות, שנאמר אלה הדברים וגו', ממרים הייתם וגו', ובחורב הקצפתם וגו', זה שכתוב דופק, ועם כל זה שהוכיח משה לישראל, באהבה היו כל דבריו, שנאמר (דברים ז') כי עם קדוש אתה לה' אלהיך ובך בחר ה' אלהיך להיות לו לעם וגו', בנים אתם לה' אלהיכם, ואתם הדבקים בה' אלהיכם, וע"כ (דברים כ"ז) ושמעת בקול ה' אלהיך, כי מאהבת ה' אתכם וגו', זה שכתוב פתחי אחותי רעיתי, מה כתוב, קמתי אני לפתוח לדודי, אמרו ישראל בעוד שהיינו מוכנים ליכנס לארץ, ולקבל אותן מצות התורה על ידי משה, מה כתוב, ודודי חמק עבר, שנאמר וימת שם משה עבד ה', בקשתיהו ולא מצאתיהו, שנאמר ולא קם עוד נביא בישראל כמשה, קראתיו ולא ענני, שלא היה דור כדורו של משה, שהקב"ה שמע לקולם ועשה להם ניסים ומשפטים כמו שעש ע"י משה.

זיו הזוהר

עד היינו נצח. לח. ג' פעמים שלום על ידי מדת יסוד צדיק היינו עדה"ב אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום, שלום לעולם העליון עלמא דדכורא זה התפארת, שלום להבית עלמא דנוקבא מדת המלכות, ושלום להשכינה שיש לה די שפע

העולם, ובזה יסכר פי העטלפים המלעיגים על אור החמה. לו. פירוש מורכב מן ימין ושמאל חסד וגדולה. לז. פירוש שיעקב דהיינו תפארת שהוא בבחינת גוף נקרא אבי עד על שם שעומד בקיום שלם על תרין סמכי קשוט שהן ספירות נצח והוד,

משה היה שומע קול הקדוש של המלך העליון ולא נודעו

רבי יצחק אמר קמתי אני לפתוח לדודי, זה הקב"ה בימיו של משה, שכל ימיו לא רצה שמלאך ושליח ינהג את עמו, שנאמר אם איו פניך הולכים וגו', אשרי חלקו של משה שהקב"ה הסכים לרצונו, ודודי חמק עבר, בימיו של יהושע, שנאמר (יהושע ה') ויאמר לא כי אני שר צבא ה' עתה באתי, בוא ראה משה היה שומע קול הקדוש של המלך העליון ולא נודעו, וכל שכן מלאך שלא חפץ לקבלו, ולאחר שמת מה כתוב, אני שר צבא ה' עתה באתי, וכתוב ויפול יהושע על פניו ארצה, עתה באתי כי בימי משה רבך באתי ולא קבל אותי, באותה שעה ידעו ישראל שבחו שלל משה, בזמן ההוא בקשו ישראל להקב"ה, ולא נזדמן להם כך כמו בימי משה, זה שכתוב בקשתיהו ולא מצאתיהו וגו'.

זוהר פרשת תרומה (קע"ד).

מיתה לא שייכת לצדיקים כי אמונתם בשלמות קשורה במ

למדנו אמר רבי שמעון משה לא מת, ואם תשאל הלא כתוב וימת שם משה, כך הוא בכל מקום קורא בהם בצדיקים מיתה, מהו מיתה, מצד שלנו נקרא כך, כי מי שהוא בשלמות, שהאמונה הקדושה קשורה בו אין שייך בו מיתה והוא אינו מת^[לט] כמו שהיה בעקב שהאמונה השלמה היתה נקשרת בו, שאמר רבי שמעון (בראשית ל"ה) לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך

לחלק שללכפרטיות בעולם הזה. לט. פירוש הן בתפארת שהוא עץ החיים, משה מלגאו ויעקב יעקב והן משה שניהם לא מתו כיון ששרשן מלבר.

ישראל הוא שלמות הכל - זו בחינת גדלות ויעקב בחינת קטנות

ויקרא את שמו ישראל, מהו ישראל, שלמות הכל, שכתוב (ירמיה ב') ואתה אל תירא עבדי יעקב נאום ה' ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים וגו', אמר רבי יהודה מכאן (שם) כי אתך אני, אני דוקא, שרכונו בא להתחבר עמו לשכון עמו, אמר רבי שמעון יפה אומר רבי אבא שכתוב (שם ט') ושב יעקב ושקט ושאנן אין מחריד, ושב יעקב להקרא בשם אחר, שנאמר לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל, דבר אחר ושב יעקב למקום שנלקח משם, ושקט בעולם הזה, ושאנן בעולם הבא, ואין מחריד, ממלאך המות, משמע שהכל היה בו, רבי יצחק אמר הרי ביארו החברים, שכתוב ואת זרעך מארץ שבים, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים.

משה לא מת, אלא נאסף מן העולם והיה מאיר להשכינה, כמו השמש, ומכח זה מתקיימים האנשים בעולם ימים רבים

 זוהר פרשת בראשית (ל"ז):

אמר רבי אלעזר כתוב ויאמר ה' לא ידון רוחי באדם בשגם הוא בשר, בשג"ם, זה משה שהוא מאיר להשכינה, ומכח זה מתקיימים האנשים בעולם ימים רבים, והיו ימיו מאה ועשרים שנה, רמז למשה שעל ידו ניתנה התורה, ובכך השפיע חיים לאנשים מן עץ חיים ההוא, וכך היה אלמלא שחטאו ישראל, זה שכתוב חרות על הלוחות, חירות ממלאך המות, שהרי עץ החיים היה נמשך למטה, וע"ז כתוב בשג"ם שהוא בשר עומד הדבר להשפיע רוח חיים, בשג"ם נאחז למטה ונאחז למעלה^[מ] ועל כן למדנו משה לא מת, אלא נאסף מן העולם והיה מאיר להשכינה, כמו השמש שאע"פ שנאסף מן העולם לא מת, אלא שהולך ומאיר להלבנה, כך משה.

 זוהר פרשת תרומה (קנ"ז):

הקב"ה בלבדו התעסק בקבורתו של משה

ויקבר אותו בגי בארץ מואב וגו', אמר רבי יוסי כתוב (דברים ח') המוליכך במדבר הגדול והנורא וגו', הרי נתבאר שבמדבר ההוא שולט צד הטומאה, ואם תשאל הרי משה שנתעלה על כל בני העולם איך מת שם, לא כן שהרי משה נביא האמת לא היה ברשות

זיו הזוהר

מ. פירוש מדת התפארת מקבל שפע דלעילא מן ג' הראשונות ומשפיע למטה למלכות.

אותו המדבר, אלא בהר העברים, מהו העברים, מריבה^[מא] שהיו מריבים על אותו הר שרים העליונים שלמעלה, ולא נמסר ביד ממונה ומושל אחר, ונשאר כך עד שבא משה עבד נאמן והיה מושל עליו ונקבר שם, ולא נתעסק בו בקבורתו אלא הקב"ה בלבדו, שנאמר ויקבר אותו בגי, ויקבר אותו, מי, זה שכתוב בו בדרך נסתר (שמות כ"ד) ואל משה אמר, ולא נכתב מי הוא, ויקרא אל משה ולא כתוב מי הוא, אלא ודאי זה המקום ידוע הוא אצל החברים, ועל כן בהר ההוא לא שלט עליו אלא משה בלבדו, והוא נקבר שם ובשביל להודיע לכל דורות האחרים שבעולם שאותן מתי מדבר יקומו, השרה אותו לרועה ההוא שלהם ביניהם, להיות כלם בהתעוררות התחיה לעולם הבא.

זוהר פרשת בראשית (כ"א):

משה זכה בחייו מה שלא זכה בו יעקב, יעקב שמש בה בעולם ההוא, משה בעולם הזה

למדנו שיעקב משה ויוסף בדרך אחד הלכו, יעקב מת וגופו הכניסו בארץ הקדושה, יוסף מת וגופו לא נקבר בארץ הקדושה אלא עצמותיו, משה לא זכה לא לזה ולא לזה, מפני מה, אלא יעקב בעלה הראשון של השכינה היה, מת יעקב נזדוגה בו במשה, ובזמן שמשה היה בעולם הזה היה פוקדה כראוי, והוא היה בעלה השני, יעקב הכניסוהו לארץ הקדושה גופו שלם, לפי שהוא בבחינת גוף, יוסף עצמותיו ולא גופו, לפי שהעצמות מורים על חיילות ומחנות שלמעלה, וכלם יוצאים מהמדרגה שנקראת צדי"ק, וצדי"ק נקרא צבאות, מה הטעם, לפי שכל צבאות ומחנות עליונים ממנו יוצאים, ולכן עצמותיו המורים על צבאות הכניסו לארץ, משה נשאר בחוץ לארץ ולא נכנס שמה לא גופו ולא עצמותיו, אלא שנכנסה השכינה לאחר שמת משה וחזרה לבעלה הראשון, וזה הוא יעקב, מכאן נשמע אשה שנשאת לשני אנשים, בעולם ההוא חוזרת לבעלה הראשון, משה נשאר בחוץ לארץ כיון שבעלה הראשון היה בארץ, משה זכה בחייו מה שלא זכה בו יעקב, יעקב שמש בה בעולם ההוא, משה בעולם הזה.

זוהר פרשת יתרו (פ"ח):

משה נסתלק בזמן עת רצון של כל הרצונות - מנחה של שבת, ולכן לא ידע איש את קבורתו

ולא ידע איש את קבורתו, אמר רבי יוסי בוא וראה בכל ששת ימי השבוע, כאשר מגיע השעה של תפלת מנחה שולט דין הקשה וכל הדינים נתעוררים, אבל ביום השבת כשמגיע זמן תפלת מנחה עת רצון של כל הרצונות נמצאת, והקדמון הקדוש מופיע רצון שלו, וכל הדינים נכנעים ונמצא רצון ושמחה בכל, ובאותו הרצון נסתלק משה נביא האמת והקדוש מן העולם, למען דעת שלא נסתלק בדין, ובשעה ההיא יצאה נשמתו בהרצון של

זיו הזוהר

מא. ענינו עברה, כמו עוכר ומתעבר על ריב לא לה.

הקדמון הקדוש ונגנזה בו, לפיכך ולא ידע איש את קבורתו כתוב, מה הקדמון הקדוש הוא נסתר של כל הנסתרות, ואינו נודע לעליונים ולתחתונים, אף כך נשמה הזאת שנגנזה בהרצון ההוא, שנתגלה בזמן תפלת המנחה של שבת, כתוב בה ולא ידע איש את קבורתו, שהוא נסתר מכל נסתרות העולם, ודין לא שלט בו, אשרי חלקו של משה.

~~~~~

 זוהר פרשת ויקהל (רט"ו).

משה פניו כפני השמש, ויהושע כפני הלבנה יהוש"ע, זה הוא סוד השלמות של הלבנה

ויהושע בן נון מלא רוח חכמה וגו', אמר רבי שמעון בכמה מקומות שלמדנו שמשה פניו כפני השמש, ויהושע כפני הלבנה^[מב] שאין אור להלבנה אלא אור השמש כאשר הוא מאיר להלבנה והלבנה מתוך אור השמש נתמלאית, וכאשר נתמלאית אז עומדת בשלמות, שלמות של הלבנה איזו היא^[מג] סוד של הכל הוא שנקראת דמות בסוד השם העליון הוי"ה, שהרי בשם הזה אינה עומדת אלא בזמן שנמצאת בשלמות, שהרי כמה שמות יש שהיא יורשת ונקראת בהם כפי השעה שעומדת בה, וכאשר עומדת בסוד השלמות שנשלמת מכל הצדדים, אז נקראת הוי"ה^[מד] שאז השלמות שלה כמו שלמות העליון שיורשת הבת מאמה^[מה].

יהוש"ע, זה הוא סוד השלמות של הלבנה

וזהו שכתוב (ויקרא כ"ג) ובחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה, וכתוב אך בעשור לחדש השביעי, והכל סוד אחד, כאשר תופיע המדרגה שנקראת עולם הבא עם סוד כל העשר ספירות על זה חדש השביעי, על זה נאמר בעשור לחדש השביעי^[מו] וכאשר נשתלמת הלבנה בשלמות אחת ביניהם ע"ז נאמר בחמשה עשר, שהרי ה' נתחברת ונתחוקקת ביניהם, וזה סוד יה^[מי] וכאשר עומדת בשם זה אז נתחבר בה וי^[מח] ונתוסף היא גם בסוד של אות ה' כבתחלה^[מט] טעם אחד כדי להתחוקק ולהתחבר בסוד העליון, ועוד טעם אחד כדי ליתן טרף למטה, ואז עומדת הלבנה בשלמות לכל הצדדים למעלה ולמטה בסוד שם הזה הוי"ה, להיות הכל סוד אחד ושלמות אחת, יהוש"ע, זה הוא סוד השלמות

~~~~~
 זיו הזוהר

בחמשה עשר, חמשה רמז על אות ה' שורש המלכות, ועשור רמז על י' ספירות דבינה. מזו. כאן מתחיל לפרש הסוד איך נקראת המלכות בשם הוי"ה, וזהו שאמר ורזא דא יה, היינו שעל ידי עליה זו מאירה האותיות יה במלכות. מח. היינו הארת התפארת במלכות, כי כאשר המלכות נתעלית בבינה נתעלה התפארת במלכות, ושם נעשה הזיוג. מט. כאשר יש לה ג' אותיות יה"ו נתוסף לה גם האות ה' זו האות שלה מתחלה, וההוספה היא לבעבור ב' ענינים, א', להתדמות ברזא דלעילא עם שם הוי"ה בשלמות, ב', שע"ז בא לה כח להשפיע

מב. הארת משה מתפארת והארת יהושע ממלכות. מג. פירוש איך היא שלמות המלכות, ומבאר דהיינו כשהיא נשתלמת לחיות דמוח בסוד שם הוי"ה, לא אות ה' בלבד, ולא השם אדנ"י בלבד, ולא השם אלהים הלבד, אלא שם הוי"ה בשלמות, והולך ומפרש איך נעשה כך. מד. בסוד אתה אחד ושמן אחד, את"ה תפארת, ושמן"ך מלכות, אח"ד ננתבאר שמרמז על י' ספירות. מה. פירוש שהמלכות נתעלית ונכללת באמא דילה שהיא הבינה. מו. חודש השביעי היינו מלכות, בעשור היינו י' ספירות דבינה שנקראת עולם הבא, וכן הרמז של

של הלכנה באותיות האלו^[ג] בן נון, נו"ן ודאי, שהרי נ' סוד של הלכנ"ה היא^[נא] מלא רוח חכמ"ה בודאי, לפי שנקודה העליונה שהיא נתפשט והוציא רוח^[נב] ורוח ההוא עושה היכל העליון^[נג] ורוח ההוא נתפשט עוד ונעשה ששה קצוות^[נד] ונתפשט אותו הרוח בחבור של כל אלה הקצוות ומלא אותם^[נה] ועשה היכל למטה ונתמלא הכל^[נו] ונעשה בו סוד שם הקדוש בשלמות אחת^[נז] ובשביל זה יהוש"ע מלא רוח חכמ"ה, יען כי סמך מש"ה את ידיו עליו, שהוא משפיע ברכות עליו והבאר נתמלאת ממנו^[נח].

זוהר פרשת בשלח (כ"ג):

אשרי חלקם של ישראל שהקב"ה בחר בהם יותר מכל שאר האומות והקים להם נביא אמת ורועה נאמן

ולא קם עוד נביא בישראל כמשה וגו', רבי יהודה פתח (ירמיה א) בטרם אצרך בבטן ידעתוך וגו', אשרי חלקם של ישראל שהקב"ה בחר בהם יותר מכל שאר האומות, ומגודל האהבה שאוהב אותם הקים להם נביא אמת ורועה נאמן, ועורר עליו רוח הקודש יותר מכל שאר נביאי האמת, והוציאו מחלקו ממש, ממה שהפריש יעקב מבניו להקב"ה שבט לוי, וכיון שהיה שבט לוי שלטו הקב"ה ועטרו בכמה עטרות, ומשח אותו בשמן משחת קודש שלמעלה, ואז הוציא מבניו רוח קדוש לעולם, ויחגורוהו בחגורות קדושות של אמונה רבה.

זיו הזוהר

אצילות, והיינו שורש קדושת מרע"ה. **נו.** זו המלכות. **נז.** פי שבזה ההיכל דהיינו מלכות נשתלם השם הוי"ה כנזכר לעיל. **נח.** פירוש סוד זה הפסוק ויהושע בן נון מלא רוח חכמה, שהמלכות נתמלאה מהארת החכמה, יען כי סמך משה ידיו עליו, היינו כח הדעת שורש משה, והבאר היינו המלכות נתמלאית בשפע מן החכמה.

למטה, ואז המלכות בשלמות. **נ.** יהוש"ע מרמז על מדת המלכות כשהיא בשלמות עם אותיות הוי"ה. **נא.** אות נ' רמז על מלכות. **נב.** אות י' היא שורש ספירת החכמה, הוציא רוח הוא סוד הדעת. **נג.** זו הבינה. **נד.** היינו ו' ספירות מן חסד עד מלכות סוד עלמא דדכורא. **נה.** ככתוב ובדעת חדרים ימלאו, כדאיתא מלגו איהו שם מ"ה דאיהו אורת

בשעה ההיא שהגיע זמנו של משה נביא האמת לרדת לעולם, הוציא הקב"ה רוח קדוש מגזרת הספיר של אבן טובה

למדנו בשעה ההיא שהגיע זמנו של משה נביא האמת לרדת לעולם, הוציא הקב"ה רוח קדוש מגזרת הספיר של אבן טובה, שהיה נגזו ברמ"ח אורות, (והאיר עליו) והכתירו בשס"ה עטרות ועומדות לפניו, והאיר עליו רמ"ח אורות ועומדים לפניו, והפקיד אותו בכל ביתו ונתן לו קע"ג מפתחות, ועטרהו בחמש עטרות, וכל עטרה ועטרה עולה ומאיר באלף עולמות, המאירים מן המנורות הגנוזות בגנזי המלך הקדוש העליון, העבירו בכל מיני בשמים אשר בגן העדן, והכניסו בהיכלו והוליכו בין כל החילות וצבאות שלו, אז נזדעזעו כלם, פתחו ואמרו העלו מסביבו, שהרי הקב"ה עורר רוח לשלוט ולהרגיז עולמות.

מי הוא זה שכל מפתחות האלה בידי?

יצא קול ואמר, מי הוא זה שכל מפתחות האלה בידי, פתח קול אחר ואמר קבלו אותו ביניכם, זה הוא שעתידי לרדת בין אנשים, ועתידה התורה אוצר האוצרות להמסר בידו, וירעשו העולמות שלמעלה ושלמטה על ידי זה, באותה שעה נבהלו כלם והלכו אחרי, פתחו ואמרו (תהלים ס"ו) הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים, אז עלה רוח ההוא ועמד לפני המלך, מ' פתוחה עלה ונתעטר בכתריו והכתירו לו בשכ"ה עטרות, והפקיד מפתחותיו בידי, ש' שהאבות הכתירו לו בשלש עטרות קדושות, והפקידו כל מפתחות המלך בידו, והפקידו לו באמונה להיות נאמן הבית, ה' עלתה ונתעטרה בכתריו וקבלה אותו מן המלך, אז ירד רוח ההוא באניות השטות בים הגדול ההוא^[נט] וקבלה אותו לגדלו למלך, והיא נתנה לו מתנות כלי זיין להלקות לפרעה ולכל ארצו, ובשבת ובראשי חדשים תעלה אותו למלך, אז נקרא שמו באלו אותיות הנרשמות, ובשעה ההיא שיצא לרדת לארץ בזרע לוי, נתקנו תב"ה מנורות למלך, ותב"ה אורות חקוקים הממונים לוהו לרוח ההוא למקומו^[ס] כאשר יצא לעולם נוארה ה' בפניו^[סא] והבית נתמלא מזיו שלו, באותה שעה קרא עליו הקב"ה בטרם אצרך בבטן ידעתך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך.

זוהר פרשת אחרי (ע"ח):

יכל משה להתעטר בין קדושים שהיה כאש לוחט וגחלי אש

אמר רבי שמעון אשרי חלקו של משה, שהרי כשהתחיל הקב"ה לדבר עמו ביקש לדעת שמו הקדוש, בנסתר ונגלה כל אחד ואחד כראוי, ואז השיג וידע יותר מכל בני העולם, ולכך יכול משה להתעטר בין קדושים, וכלם לא יכלו לקרב אצלו שהיה כאש לוחט וגחלי אש שאם לא כן מהיכן היה לו כח למשה לעמוד ביניהם, ובוא וראה בשעה שעלה משה תוך ענן הכבוד נכנס בין קדושים, פגע בו מלאך אחד בשלהבת אש בעינים לוחטות וכנפיו בוערות, חפץ לבלוע אותו בקרבו, ומלאך ההוא גבריאל (גזריאל"ל) (גזרא"ל) שמו, אז הכיר משה שם קדוש אחד, שהיה חקוק בשתים עשרה אותיות נזדעזע ונבהל, עד שעלה משה ביניהם, וכן לכל אחד ואחד אשרי חלקו.

זוהר פרשת וישלח (ק"ע):

מה בין משה לשאר נביאי העולם?

משה נסתכל באסקפלריה המאירה, ונביאי העולם באסקפלריה שאינה מאירה

עוד פתח רבי שמעון ואמר (יחזקאל א') כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד ה' ואראה ואפול על פני וגו', מקרא זה נדרש, אבל בוא וראה שהרי כתוב שהרי כתוב ולא קם בישראל נביא עוד כמשה, מה בין משה לשאר נביאי העולם, משה נסתכל באסקפלריה המאירה, שאר נביאי העולם לא היו מסתכלים אלא באסקפלריה שאינה מאירה, משה היה שומע ועומד על רגליו וכחו נתגבר, והיה יודע הדבר על בוריו, כמו שנאמר ומראה ולא בחידות, שאר הנביאים היו נופלים על פניהם ונחלש הכח שלהם, ולא היו יכולים לעמוד על בירור הדבר, מי גרם להם כך, לפי שנאמר כי נגע בכף ירך יעקב וגו', והוא צולע על ירכו, וכל אותן הנביאים לא יכלו לעמוד על מה שעתיד הקב"ה לעשות לו לעשיו, מלבד עובדיה הנביא שהיה גר הבא מצד עשיו, הוא עמד בקיומו של עשיו ולא נחלש כחו, ועל כן כל שאר הנביאים נחלש תוקפם, ולא היו יכולים לעמוד לקבל דבר הנבואה על בוריו כראוי, מפני מה, לפי כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה, שלקח ושאב כל כח הירך, ולכך נשבר כח הירך ונשאר צולע על ירכו, שהרי כל נביאי העולם לא יכלו להשיג ולעמוד בו, בוא וראה כל הנביאים מלבד משה לא עמדו בתוקפם כראוי, ומי שעמלו בתורה ואין מי שיתמוך אותו, ולא נמצא מי שיטיל ממון לכיסו שיתחזק בזה, על כן נשכחת התורה בכל דור ודור, ונחלש תוקף התורה כל יום ויום, לפי שאין להם לאותן העמלים בה על מה להשען, ומלכות הרשעה מתגברת בכל יום ויום, בוא וראה כמה גורם חטא זה, ולפי שאין מי שיתמוך לתורה כראוי אותן העמודים חלשים, וגורמים להתגבר שאין לו שוקים ורגלים לעמוד עליהם.

זוהר פרשת שמות (כ"א):

כנגד כל כח בקדושה יש כח הופכי מצד האחר
כנגד משה שהיה גדול הנביאים בקדושה עליונה - עמד בלעם שהיה גדול
הנביאים והמכשפים מצד האחר

למדנו אמר רבי יהודה ממקום שנחצב משה לא נחצב איש אחר, אמר רבי יוחנן בעשר מדרגות נתיסד, שנאמר בכל ביתי נאמן הוא, ולא נאמן ביתי, אשרי חלקו של אדם שרבונו מעיד עליו כך, אמר רב דימי הלא כתוב ולא קם עוד נביא בישראל כמשה, ואמר ריב"ל בישראל לא קם אבל באומות העולם קם, ואיזהו, בלעם, אמר ליה ודאי יפה אמרת, שתק, כאשר בא רבי שמעון בן יוחאי הלכו ושאלו מלפניו דבר זה, פתח ואמר זפת העגלה נתערב באפרסמון טוב, ח"ו אלא כך הוא באומות העולם קם, ואיזהו, בלעם, משה פעולותיו למעלה בלעם פעולותיו למטה, משה נשתמש בכתר הקדוש של מלך העליון למעלה, ובלעם נשתמש בכתרים התחתונים שאינם קדושים למטה, ובאופן זה ממש כתוב (יהושע י"ג) ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב^[כ] ואם תרצה להבין יותר לך ושאל לאתונו, בא רבי יוסי ונשק ידיו, אמר הנה השאור שבלבי יצא לחוץ, שמכאן מוכח שיש עליונים ותחתונים ימין ושמאל רחמים ודין, ישראל ועמים עכו"ם, ישראל משמשים בכתרים עליונים קדושים, ועמים עכו"ם בכתרים תחתונים שאינם קדושים, אלה של ימין ואלה של שמאל, ועל כל פנים נבדלים נביאים עליונים מנביאים התחתונים, נביאים של הקדושה מנביאים שאינם של הקדושה, אמר רבי יהודה כדמיון שהיה משה נבדל מכל הנביאים בנבואה קדושה העליונה, כך היה בלעם נבדל משאר נביאים ומכשפים בנבואה שאינה קדושה למטה, ועל כל פנים משה היה למעלה ובלעם למטה, וכמה מדרגות ומדרגות מבדילות ביניהם.

זוהר פרשת אחרי (עט):

זכאים הם הצדיקים שהרבה אוצרות עליונים גנוזים להם בעולם ההוא, והקב"ה משתעשע בהם

אמר רבי יצחק כתוב אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש וגו', לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, זכאים הם הצדיקים שהרבה אוצרות עליונים גנוזים להם בעולם ההוא, והקב"ה משתעשע בהם באותן העולמות, כמו שביארנו ענין בנועם ה', וזה נתבאר, רבי חזקיה אמר מכאן, שכתוב (ישעיה ס"ד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו, יעשה, תעשה, היה לו לומר, אלא יעשה ודאי, כמו שכתוב (שם ל"ח) יוסיף על ימך חמש עשרה שנה, והיינו השלך על ה' יהבך, והיינו ותתפלל על ה', והכל אחד^[ג].

זיו הזוהר

סב. שנקרא רק בשם קוסם בלבד ולא נביא.
סג. פירוש מה שאמר בדרך נסתר יעשה ויוסיף הוא לפי שמדבר מעולם הבינה שנקרא עולם הבא והוא נסתר, לפיכך נקרא על ה', כלומר ממעל להשם

הוי"ה השם הוי"ה רמז על התפארת, ועליו ממעל לו עולם הבינה שמקנן בו השם פ"ג, והוא מקור כל הישועות ומקור החירות לישראל שישתחררו מעול הגלות ויגאלו בגאולה שלמה במהרה בימינו אמן.

אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא

אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם נאמר (תהלים ה') וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו בך אוהבי שמך, וכתוב (שם ק"מ) אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך, וכתוב (שם ט') ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך ה', ברוך ה' לעולם אמן ואמן, ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

**הצטרפו היום
לאלפי הלומדים
בספר הזוהר הקדוש**

"ועשית ככל אשר יורוך"

**גדולי ישראל פוסקים
לימוד הזוהר היומי**

הוראת גדולי ישראל כ' תמוז תשע"ב

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיבטל לקרא למחות דף אחד של חזון הקדוש בכל יום. כל אתר פני הבנה, שאפילו בגרסה לבר מסוגלת הרבה לשרת הנפש, וקורב הנאולה כידוע. ויודעם בחוכמה מיוחדת, באמונה נאווה עינם, ופלוה פארוש קל וקצר, ומחילק לפי השיעור של כל יום (יום). ובזכות הלימוד והקראת ספרי הזוהר הקדוש נצא מטהלות הרע והמר חזון, חסד ובחושנים רבים. כסאמר חתא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, בבין ויברא רא ופקן ישראל מנלחא.

וגם וזאז בקפס לררררר בקריאת הקטורת בכונה ובכשתח בכל הודמנת ובנוסף על פה שאמרים סדר התהלה במקומה הקדוש ובכריז דרשים, ומפורש בזהו הקדוש נודל מנלה אמרת הקטורת. שדא מכללה תגרות ורעה, ומספרת הודים, ומפארה מזהו הודל למת הרחמים, אלו קן מנלה ריעות ומנוטה. ושפוט מלחל יעבט מילולו, ויכל שיעורו, וזאז לפני ואקושו.

וידיש לנאלינו נאילה עולם כשוכח ונחו כביא.

מצפים לישועות ברחמים

הנהגת חינוך ולימוד
במסגרת חינוך ולימוד
במסגרת חינוך ולימוד

הנהגת חינוך ולימוד
במסגרת חינוך ולימוד
במסגרת חינוך ולימוד

הנהגת חינוך ולימוד
במסגרת חינוך ולימוד
במסגרת חינוך ולימוד

הנהגת חינוך ולימוד
במסגרת חינוך ולימוד
במסגרת חינוך ולימוד

התקשרו היום

וקבלו ט"ט ספר הזוהר הקדוש
עם תרגום לשון הקודש לביתכם
בית המדרש והכנסת
בחינם!

052-7199033
052-7651911